

ROMÂNIA
CURTEA DE APEL BUCUREȘTI
SECȚIA A VIII-A CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL
SENTINȚA CIVILĂ NR. 642/2015
Ședința publică de la 09 Martie 2015
Completul compus din:
PREȘEDINTE ALINA POHRIB
Grefier MARGA PĂDUREANU

Pe rol soluționarea cauzei în contencios administrativ formulată de reclamantul CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU STUDIAREA ARHIVELOR SECURITĂȚII în contradictoriu cu pârâțul OPREA PETRE, având ca obiect „constatarea calității de lucrător/colaborator al securității (OUG nr.24/2008)”.

La apelul nominal făcut în ședința publică a răspuns reclamantul reprezentat de consilier juridic [redacted] delegație dosar, lipsă fiind pârâțul.

Procedura de citare este legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefier care învederează faptul că prin serviciul Registratură la data de 12.02.2015 pârâțul a depus note de ședință.

Curtea pune în discuție competența acestei instanțe în soluționarea cauzei.

Consilierul juridic al reclamantului depune la dosar delegație de reprezentare și consideră că instanța sesizată este competentă să soluționeze cauza în raport de dispozițiile art. 11 din OUG nr. 24/2008.

Curtea va constata competența CAB-SCAF în soluționarea cauzei în raport de dispozițiile art. 131 NCP raportat la art. 4 alin. 4 din OUG nr. 24/2008.

Curtea acordă cuvântul cu privire la estimarea duratei procesului.

Consilierul juridic al reclamantului estimează durata procesului la o lună.

Curtea estimează durata procesului la o lună.

La cererea instanței, consilierul juridic al reclamantului arată că, în afara probelor cu înscrisurile deja depuse la dosar, nu mai are alte probe.

Curtea încuviințează pentru reclamant proba cu înscrisurile de la dosar, iar în ceea ce privește pârâțul, constată că acesta nu a solicitat încuviințarea de probe suplimentare în afara celor depuse la dosar, încuviințând și pentru acesta proba cu înscrisuri.

Constatând că nu mai sunt alte cereri de formulat, probe de administrat sau excepții de invocat, Curtea apreciază cauza în stare de judecată și acordă cuvântul pe fond.

Consilierul juridic al reclamantului solicită admiterea acțiunii astfel cum a fost formulată. Solicită să se constate că sunt îndeplinite prevederile art. 1 alin. 6 și art. 8 din OUG nr. 24/2008, în ceea ce privește legalitatea cererii de verificare. De asemenea, sunt îndeplinite ambele condiții impuse de art. 2 lit. a din OUG nr. 24/2008 prevedere astfel cum au fost modificată de Legea 293/2008, iar pârâțul a avut calitatea de subofițer de miliție cu atribuții pe linie de securitate, fiind îndeplinită și cea de a doua condiție de încălcare a unor drepturi și libertăți fundamentale ale oamenilor, în speță fiind încălcat dreptul la viața privată, pe motive strict politice, care nu aveau cu nimic de a face, nici cu apărarea ordinii publice și nici cu apărarea siguranței naționale.

Prin răspunsul la întâmpinare a arătat care sunt motivele pentru care nu se susțin argumentele pârâțului cu privire la faptul că nu ar fi avut atribuții pe linie de securitate, însă aceste atribuții reies din actele normative indicate în concret în răspunsul la întâmpinare, în speță era vorba despre un post de miliție din zona rurală. Este cunoscut faptul că, în zona rurală Securitatea nu avea structuri proprii, astfel că, își desfășura

activitatea prin intermediul Postului de Miliție. Este fără îndoială că acțiunile desfășurate de pârât erau acțiuni tipice Securității, neavând nimic de a face cu acțiunile rezervate Organelor de Miliție, aspect ce rezultă fără dubiu din caracterul politic al urmăririi dispuse, atribuțiile pe linie de securitate rezultă din actele normative indicate în răspunsul la întâmpinare, sens în care a indicat Legea nr. 21/1969 și Decretul Lege nr. 121/1978.

Astfel cum a arătat erau urmărite persoane pentru considerente politice, iar urmărirea persoanelor presupunea ingerințe în viața privată a acestora, recrutarea și dirijarea informatorilor pe lângă persoanele urmărite presupunea o activitate a ofițerului recrutor care nu se limita doar la primirea informațiilor, nu era activitatea unui simplu curier care transmitea informațiile de la informator către Organele de Securitate, ci era o activitate destul de laborioasă care presupunea, pe de o parte, recrutarea acestor persoane, iar pe de altă parte instruirea lor cu privire la modalitatea de obținere a informației, cu privire la persoana de la urma să obțină informații. Toată această activitate dovedește o implicare directă în desfășurarea acestor activități care aduceau atingere vieții private.

Pentru aceste considerente solicită admiterea acțiunii astfel cum a fost formulată și să se constate calitatea pârâtului de lucrător al Securității. Nu solicită cheltuieli de judecată.

Curtea reține cauza pentru soluționare.

INSTANȚA

Prin cererea înregistrată pe rolul acestei instanțe la data de 05.12.2014 sub nr. de mai sus, reclamantul CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU STUDIAREA ARHIVELOR SECURITĂȚII a chemat în judecată pe pârâtul OPREA Petre, solicitând în temeiul OUG nr. 24/2008 constatarea calității acestuia de lucrător al fostei Securități.

În motivarea cererii, reclamantul arată că numitul [REDACTAT] a solicitat verificarea, sub aspectul constatării calității de lucrător al Securității, pentru ofițerii sau subofițerii care au contribuit la instrumentarea dosarului la care acesta a avut acces în temeiul art. 1 alin. 7 și alin. 8 din Ordonanța de Urgență a Guvernului nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 293/2008.

Se arată că potrivit Notei de Constatare nr. Dl/1/356/12.02.2014, precum și al înscrisurilor anexate acesteia pârâtul, având gradul de plutonier adjutant și funcția de șef al Postului de Miliție Dăbuleni din cadrul Inspectoratului Județean Dolj (1988, 1989), a participat activ la supravegherea informativă a unui medic, domiciliat în Dăbuleni, județul Dolj, aflat în atenția Securității ca „suspect de legături clandestine cu elemente ostile din exterior, comentarii negative”.

Astfel, pârâtul a dirijat surse din legătura personală a domniei sale să obțină informații privind viața privată a urmăritului și poziția acestuia față de politica regimului.

Măsurile propuse de pârât au fost puse în aplicare, aspect relevat de notele informative ale surselor „HIPOCRATE” și „GHICA”, din care se poate observa și implicarea ofițerului în acțiunea informativă deschisă asupra titularului dosarului.

Arată reclamantul că simpla obținere a unor informații cu caracter personal referitoare la cei urmăriți de Securitate, fără cunoștința și fără acordul acestora și pentru motive care nu aveau de a face cu apărarea intereselor naționale, constituia o violare a dreptului la viață privată.

Definiția legală a noțiunii de lucrător nu presupune situațiile în care respectivele persoane (ofițeri, subofițeri) încălcau întregul sistem juridic în vigoare înainte de 1989,

ci doar cazurile în care aceștia suprimau sau îngădeau „drepturi și libertăți fundamentale ale omului”, fiind irelevant dacă aceste încălcări sau limitări aveau susținere legală sau regulamentară. Pârâtul, prin activitățile desfășurate, a îngădit drepturile și libertățile fundamentale, garantate de legislația din acea vreme.

Reclamantul arată că, în speță, îngădirea drepturilor s-a produs în momentul în care ofițerul a dirijat surse informative în intimitatea persoanei urmărite, să furnizeze informații despre viața privată și comentariile acesteia, aceste activități desfășurate în calitate de angajat al fostului Minister de Interne, îngădind dreptul la viață privată prevăzut de art. 17 din Pactul Internațional cu privire la Drepturile Civile și Politice, dreptul la libertatea de exprimare prevăzut de art. 28 din Constituția României din 1965, coroborat cu art. 19 din Pactul Internațional cu privire la Drepturile Civile și Politice.

Arată reclamantul că în cauză sunt îndeplinite condițiile impuse de art. 2 lit. a din O.U.G. nr. 24/2008, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 293/2008 pentru a se putea constata calitatea de „lucrător al Securității”, respectiv: pârâtul a avut calitatea de ofițer, inclusiv acoperit, sau subofițer al Securității în perioada 1945-1989 și în calitatea menționată a desfășurat activități prin care a suprimat sau a îngădit drepturi și libertăți fundamentale ale omului.

La data de 30.12.2014 pârâtul a depus o declarație, apreciată cu titlu de întâmpinare, prin care a arătat că a primit ordin, în timpul activității desfășurate ca subofițer de miliție, să primească informații scrise de la 2 informatori din comuna Dăbuleni despre un suspect care era în supravegherea ofițerului de caz.

Arată pârâtul că nu l-a contactat niciodată pe suspect, deoarece acesta a fost ordinul superiorului și nu l-a cunoscut pe numitul [REDACTAT] și nici pe familia lui.

Pârâtul a mai arătat că nu a avut calitatea de lucrător al Securității.

Reclamantul Consiliul Național pentru Studierea Arhivelor Securității, a formulat răspuns la întâmpinare, prin care a arătat că au calitatea de lucrător al Securității, în sensul legii, toți ofițerii care au contribuit la instrumentarea unui dosar identificat în arhiva C.N.S.A.S. pe numele [REDACTAT]

Arată că documentele identificate în dosarul I 260811, studiate în temeiul dreptului de acces, atestă fără dubiu faptul că pârâtul, în calitate de subofițer de Miliție, având gradul de plutonier adjutant și funcția de șef al Postului de Miliție Dăbuleni din cadrul Inspectoratului Județean Dolj (1988,1989) a contribuit în mod direct și nemijlocit la instrumentarea acțiunii de urmărire informativă desfășurată de organele de Securitate împotriva lui [REDACTAT], cetățean român, de profesie medic, domiciliat în comuna Dăbuleni, județul Dolj, deoarece fusese semnalat de rețeaua informativă „ca suspect de legături clandestine cu elemente ostile din exterior, comentarii negative”.

În calitate de subofițer de miliție, cu atribuții pe linie de Securitate, pârâtul a preluat și a instrumentat, în scop operativ, informații transmise de sursele „Hipocrate”, „Ghica” aflate în legătura sa, cărora le-a trasat mai multe sarcini în legătură cu urmărirea activității numitului [REDACTAT] respectiv: „să stabilească ce persoane îl vizitează la domiciliu, cu ce scop, dacă audiază posturi de radio străine și face comentarii negative la adresa politicii partidului nostru; să urmărească dacă acest medic adoptă o poziție loială regimului democrat, să urmărească cu privire la serviciu, dacă își face datoria, dacă face deplasări la localitățile vecine, la cine și cu ce scop.”

Reclamantul mai arată că pe nota informativă preluată la 24.07.1988 de la informatorul „HIPOCRATE”, pârâtul a dirijat sursa „să urmărească dacă [REDACTAT] face convorbiri telefonice cu vărul său din R.F.G., când și ce probleme discută, dacă primește scrisori de la acesta sau dacă el poartă corespondență cu el; să stabilească intimitățile lui cu cei doi vulcanizatori și, totodată, dacă este vizitat la domiciliul său de persoane străine sau de cetățeni străini”.

De asemenea, în nota informativă din 17.09.1988 primită de la sursa „HIPOCRATE”, pârâtul a consemnat olograf sarcina ca informatorul „va stabili la ce publicații este abonat suspectul [redacted] și dacă mai are convorbiri cu persoane de la postul de radio „Europa Liberă”, cine sunt persoanele respective și dacă face convorbiri telefonice, sursa fiind instruită să stabilească cu certitudine dacă suspectul „adoptă o poziție loială regimului nostru democrat popular.”

În continuare, reclamantul face referire la nota informativă din 29.09.1988, prin care pârâtul a dirijat informatorul „GHICA” „să urmărească permanent activitatea suspectului [redacted] și să stabilească dacă întâlnirile lui cu [redacted] și [redacted] sunt numai pentru bere și un pahar de vin, ori sunt de altă natură. Dacă corespundează prin ei ori cu persoane de la postul de radio „Europa Liberă” sau dacă primesc literatură pe adresele celor doi prieteni ai suspectului, să-l urmărească pe suspect dacă audiază postul de radio străin „Europa Liberă” și ce comentarii face, cu cine le face și unde anume”.

Reclamantul mai face referire și la nota informativă din 11.11.1988, nota informativă din data de 07.12.1988, documente care, în opinia sa, atestă fără dubiu participarea pârâtului la acțiunea de supraveghere informativă, instrumentată de organele de Securitate din motive exclusiv politice, asumate și consemnate explicit de pârât în notele de sarcini pe care le-a întocmit și le-a semnat olograf.

Arată reclamantul că medicul [redacted] a fost supravegheat de I.J. DOLJ, cu sprijinul organelor de miliție din comuna Dăbuleni și cu contribuția directă a plt. adj. [redacted] deoarece critica starea de lucruri din țară, starea economică a populației, penuria alimentară etc, precum și pentru faptul că avea convorbiri telefonice cu rude stabilite în străinătate, purta corespondență cu acestea, respectiv purta discuții cu persoane de la postul de radio Europa Liberă.

Niciuna dintre notele informative prezente în dosarul cauzei nu consemnează fapte, intenții sau preocupări care să fi avut caracter ilegal sau să fi prezentat vreun risc la adresa comunității ori a siguranței naționale: „exprimarea unor opinii critice la adresa aprovizionării populației, nivelului de trai din țara noastră,” nu constituiau fapte interzise de lege, sau activități ce puteau afecta siguranța națională.

În privința apărărilor pârâtului potrivit cărora nu i se pot impute activitățile, deoarece sarcinile erau trasate deja de superiori, având în vedere că conținutul notelor informative, detaliat și valoros din punct de vedere operativ, a fost singur de natură să determine trimiterea lor, spre exploatare, către organele de Securitate din Inspectoratul Județean Dolj, așa cum însuși pârâtul a consemnat olograf pe aceste documente.

Solicită a fi înlăturate susținerile pârâtului potrivit cărora „nici eu și nici subofițerii postului nu am fost cadre de securitate, ci doar de miliție sau că am fost instruiți numai pe linie de miliție, și nu de securitate”, având în vedere că sarcinile de serviciu ale pârâtului, în calitate de subofițer de miliție, includeau și atribuții pe linie de Securitate.

Potrivit Art. 2 lit. a din OUG 24/2008, stabilirea calității de lucrător al Securității are în vedere faptele și acțiunile foștilor angajați ai Ministerului de Interne, și nu simpla apartenență la această instituție.

Analizând actele și lucrările dosarului, Curtea reține următoarele:

În fapt, pârâtul a avut gradul de plutonier adjunct și funcția de Șef al Postului de Miliție Dăbuleni în perioada 1988 -1989, aspect necontestat și rezultat din înscrisurile atașate la dosar (note informative).

În această calitate, aspect de asemenea necontestat, a dispus măsuri/a trasat sarcini în cadrul operațiunii de urmărire informativă a numitului [redacted], cu privire la activitățile pe care trebuiau să le desfășoare sursele Cernoianu Ion, „Hipocrate” și „Ghica” în activitatea lor de urmărire a acestuia.

Aceste sarcini au fost evidențiate sub formă olografă în cuprinsul Notelor informative atașate în copie la dosar (filele 20-36) și se referă la instruirea surselor cu privire la „urmărirea permanentă a suspectului”, „stabilirea legăturilor suspectului cu posturi de radio străine și dacă acesta corespundează cu aceste posturi de radio”, „stabilirea persoanelor care îl vizitează pe suspectul [redacted] și în ce scop se realizează aceste vizite”, monitorizarea convorbirilor telefonice ale suspectului, stabilirea atitudinii suspectului față de regimul politic al vremii, analiza naturii relațiilor suspectului cu diverși cetățeni din Dăbulești.

De asemenea, astfel cum rezultă din cuprinsul Notei din 15.05.1988 (fila 21-22) provenind de la sursa „Hipocrate”, aceasta a fost transmisă, în original, la dispoziția pârâtului către Serviciul 1 cu atribuții pe linie de Securitate.

În drept, Curtea reține că art. 2 alin. 1 lit. a) din OUG nr. 24/2008 definește noțiunea de *lucrător al Securității*, ca fiind „*orice persoană care, având calitatea de ofițer sau de subofițer al Securității sau al Miliției cu atribuții pe linie de Securitate, inclusiv ofițer acoperit, în perioada 1945 - 1989, a desfășurat activități prin care a suprimat sau a îngădit drepturi și libertăți fundamentale ale omului*”.

Totodată, se impune a se menționa și preambulul OUG nr. 24/2008, cu valoare de scurtă expunere de motive, legiuitorul arătând că „*În perioada de dictatură comunistă, cuprinsă între 6 martie 1945 - 22 decembrie 1989, puterea comunistă a exercitat, în special prin organele securității statului, parte a poliției politice, o permanentă teroare împotriva cetățenilor țării, drepturilor și libertăților lor fundamentale. Aceasta îndreptățește accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității*”.

În lămurirea noțiunii de « lucrător al Securității » trebuie avute în vedere atât «litera» normei juridice, dar și «spiritul» acesteia care se regăsește în primul rând în scurta expunere de motive cuprinsă în preambulul OUG nr. 24/2008, de unde rezultă că rațiunea reglementării deconspirării Securității reiese din „*permanenta teroare [exercitată de puterea comunistă, în special prin organele securității statului, parte a poliției politice] împotriva cetățenilor țării, drepturilor și libertăților lor fundamentale*”.

Pe cale de consecință, din interpretarea textelor rezultă că, pentru a se constata în privința unei persoane calitate de *lucrător al Securității*, este necesară întrunirea a două condiții cumulative, respectiv (1) să fi fost *ofițer sau de subofițer al Securității sau al Miliției cu atribuții pe linie de Securitate, inclusiv ofițer acoperit, în perioada 1945 - 1989* și (2) să fi *desfășurat activități prin care a suprimat sau a îngădit drepturi și libertăți fundamentale ale omului*.

În ceea ce îl privește pe pârâtul Oprea Petre, Curtea constată că este îndeplinită prima dintre condițiile menționate.

Deși pârâtul afirmă că nu ar fi fost lucrător al Securității, ci ar fi desfășurat doar activitate specifică de miliție, totuși, față de modul în care legea definește noțiunea de „lucrător al Securității” se poate observa că se reține o asemenea calificare nu doar în sarcina unui ofițer sau subofițer de Securitate, ci și a unui ofițer sau subofițer de Miliție cu atribuții pe linie de Securitate.

Or, pârâtul a avut în perioada relevantă calitatea de plutonier șef adjunct, fiind șef de post la Miliția Dăbuleni și, suplimentar, din analiza lucrărilor atașate de CNSAS în dosar rezultă că îndeplinea atribuții pe linie de Securitate. Spre a ajunge la o asemenea concluzie, Curtea observă, pe de o parte, calitatea persoanei urmărite [redacted] iar, pe de altă parte, natura informațiilor ce se intenționa a fi obținute de partea pârâtă despre acea persoană.

Observă Curtea din înscrisurile de la dosar (filele 18-36) că pârâtul, în activitatea desfășurată a dispus cu privire la modalitatea de supraveghere și urmărire a numitului [redacted] Instruind în acest sens mai multe surse, în scopul de a determina care este anturajul acestuia, scopul întâlnirilor cu prietenii, programele de radio pe care

le audiază, cu cine poartă corespondență și care este conținutul convorbirilor acestuia cu diverse alte persoane din anturaj.

În consecință, față de cele arătate mai sus, Curtea concluzionează că scopul vizat de partea pârâtă în calitate de ofițer de Miliție, prin sarcinile trasate informatorilor la adresa persoanei urmărite informativ, nu era unul specific activității obișnuite de ordine și siguranță publică, nefiind orientat înspre infraționalitatea obișnuită ce intra în atribuția unui astfel de agent al forței publice, ci avea un pronunțat caracter politic, fiind în legătură cu o persoană bănuită a fi fost opozant al regimului comunist, interesând opiniile numitului [REDACTAT].

Fiind de notorietate că o asemenea activitate era în epocă proprie Securității, Curtea deduce în raport de probele administrate că partea pârâtă, deși angajat al Miliției, avea și atribuții pe linie de Securitate în zona în care activa.

Apreciază Curtea că este îndeplinită și cea de-a doua condiție prin prisma activităților pe care pârâtul le-a desfășurat.

Astfel, prin mențiunile olografe din cuprinsul notelor informative de la dosar, pârâtul a dirijat surse din anturajul numitului [REDACTAT] să obțină informații privind viața privată a acestuia, „să urmărească permanent activitatea suspectului, să stabilească ce persoane îl vizitează la domiciliu, cu ce scop, dacă audiază posturi de radio străine și face comentarii negative la adresa politicii partidului”, „dacă face convorbiri telefonice cu vărul său din RFG, când și ce probleme discută, dacă primește scrisori de la acesta sau dacă poartă corespondență cu el”, „să stabilească la ce publicații este abonat suspectul, dacă mai are convorbiri cu persoane de la postul de radio „Europa Liberă”, cine sunt persoanele respective”, „să urmărească dacă întâlnirile suspectului cu TB și BC sunt numai pentru bere și un pahar de vin, ori sunt de alte natură”, „să stabilească dacă trimite scrisori prin diferite persoane care trec frontiera de stat română, la vărul său care se află în RFG, dacă primește corespondență de la acesta sau dacă are convorbiri telefonice cu el”, „dacă face deplasări în localitățile vecine și unde anume”, etc.

Toate aceste note informative apar ca rezultat al activității de supraveghere informativă a numitului [REDACTAT], fiind vizate cu măsuri dispuse de partea pârâtă, potrivit celor de mai sus.

Or, prin prisma unei astfel de activități a intervenit o atingere a vieții private, drept garantat de art. 12 din Declarația Universală a Drepturilor Omului, adoptată de Adunarea Generală a Organizației Națiunilor Unite la 10 septembrie 1948, semnată de România la 14 decembrie 1955. Astfel, respectarea vieții private este menită să asigure dezvoltarea, fără interferențe exterioare, a personalității fiecărui individ, inclusiv în relație cu alte ființe umane, existând o zonă de interacțiune a persoanei cu ceilalți, chiar și într-un spațiu public, care poate intra în aria vieții private; or, ținerea vieții private sub observație cu ajutorul agenților și informatorilor, pentru cunoașterea conduitei persoanei respective, privește tocmai această zonă de interacțiune într-un spațiu care intra în zona vieții private. Totodată, o asemenea conduită aducea atingere și libertății de exprimare consacrate de art. 19 din aceeași Declarație Universală a Drepturilor Omului, incluzând libertatea de a avea opinii fără imixtiune din afara, precum și libertatea de a căuta, de a primi și de a răspândi informații și idei prin orice mijloace și independent de frontierele de stat.

După cum rezultă din art. 2 alin. 1 lit. a) teza finală din O.U.G. nr. 24/2008, activitățile desfășurate de lucrătorul Securității pot suprima, dar pot deopotrivă și îngădi drepturi și libertăți fundamentale ale omului.

Reține Curtea că activitățile desfășurate de pârât au determinat îngădirea dreptului la viață privată, prin imixtiunile în viața de zi cu zi a persoanei urmărite și prin cercetarea la nivel informațional a numitului [REDACTAT].

Curtea va înlătura apărările pârâtului referitoare la aceea că toate cele întreprinse nu au reprezentat altceva decât îndeplinirea atribuțiilor profesionale, având în vedere că art. 2 alin. 1 lit. a) din O.U.G. nr. 24/2008 nu exclude de sub incidența sa situațiile în care lucrătorul Securității acționa în limitele „atribuțiilor de serviciu”.

Voința legiuitorului este în sensul de a se constata calitatea de lucrător al Securității nu doar a aceluia care a acționat cu nerespectarea drepturilor conferite cetățenilor de normele legale recunoscute de statul comunist, ci și a aceluia care, acționând în limitele și cu respectarea atribuțiilor ce îi reveneau, a desfășurat activități prin care a suprimat sau a îngrădit drepturi și libertăți fundamentale ale omului. În plus, față de formularea art. 2 alin. 1 lit. a) din O.U.G. nr. 24/2008, era suficient ca prin respectivele activități să se producă doar o îngrădire a drepturilor și libertăților fundamentale.

Față de toate aceste considerente, Curtea urmează a admite acțiunea și a constata că pârâtul a fost „lucrător al Securității” potrivit art.2 alin.1 lit.a) din O.U.G.nr.24/2008.

PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
HOTĂRĂȘTE :

Admite acțiunea formulată de reclamantul CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU STUDIAREA ARHIVELOR SECURITĂȚII cu sediul în București str. Matei Basarab nr. 55-57, sector 3, în contradictoriu cu pârâtul OPREA PETRE domiciliat în [REDACTED]

Constată că pârâtul a fost lucrător al Securității în sensul art. 2 lit. a din OUG nr. 24/2008.

Cu drept de recurs în termen de 15 zile de la comunicare, cererea urmând a fi depusă la Curtea de Apel București.

Pronunțată în ședință publică azi, 09.03.2015.

Președinte
ALINA POHRIB

Grefier
MARGA PĂDURANU